

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců Mgr. Jany Brothánkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **Mgr. J. H.**, zastoupen Mgr. Václavem Voříškem, advokátem, se sídlem Otmíče č. 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo nám. 3/5, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 2. 2014, č. j. JMK 103504/2013, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 15. 4. 2015, č. j. 41 A 17/2014 – 33,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Stěžovateli **se v r a c í** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5.000 Kč**, který bude z účtu Nejvyššího správního soudu vyplacen **do třiceti dnů** ode dne nabytí právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Brně (dále „krajský soud“) ze dne 15. 4. 2015, č. j. 41 A 17/2014 – 33 (dále „napadený rozsudek“), jímž byla zamítnuta žalobcova žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 2. 2014, č. j. JMK 103504/2013 (dále „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Hustopeče ze dne 24. 7. 2013, č. j. MUH/28683/13/306, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů.

Kasační stížnost byla podána v blanketní formě, stěžovatel v ní pouze uvedl, že s napadeným rozsudkem se neztotožňuje a brojí proti němu a že zrušuje oprávnění jednat jeho jménem JUDr. Ireně Wenzlové z důvodu ztráty důvěry. S podáním kasační stížnosti stěžovatel nezaplatil soudní poplatek. Nejvyšší správní soud proto usnesením ze dne 10. 8. 2015, č. j. 6 As 178/2015 – 6, vyzval stěžovatele, aby (1.) ve lhůtě 7 dnů od

doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek, (2.) ve lhůtě 14 dnů od doručení tohoto usnesení předložil plnou moc udělenou jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, (3.) ve lhůtě 1 měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost, zejména aby uvedl, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá označený rozsudek Krajského soudu v Brně a o jaké konkrétní námitky směřující k uplatnění kasačních důvodů uvedených v § 103 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále s. ř. s.), svou kasační stížnost opírá. Stěžovatel byl v tomto usnesení poučen o všech následcích nesplnění uvedených povinností, tedy mj. i tom, že nebudou-li ve stanovené lhůtě odstraněny vady kasační stížnosti spočívající v povinnosti stěžovatele doplnit kasační stížnost o rozsah a důvody, z jakých proti napadenému rozhodnutí rozsudku brojí, bude kasační stížnost odmítnuta. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 13. 8. 2015. Zatímco první dvě povinnosti (zaplacení soudního poplatku a doložení zastoupení) stěžovatel splnil, povinnost doplnit kasační stížnost již nikoliv. Podle pravidel pro běh lhůt uvedených v § 40 odst. 2 s. ř. s. přitom skončila jednoměsíční lhůta pro doplnění kasační stížnosti uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Jelikož však tento den (13. 9. 2015) připadl na neděli, je posledním dnem lhůty dle § 40 odst. 3 s. ř. s. nejbližší pracovní den, tedy pondělí 14. 9. 2015.

Do dnešního dne však Nejvyšší správní soud neobdržel doplnění kasační stížnosti. Jak již bylo uvedeno, samotná kasační stížnost ze dne 26. 5. 2015 je blanketní, a žádné kasační důvody ve smyslu § 103 s. ř. s. tak neobsahuje.

Podle ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s. platí, že nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání; tato lhůta může být soudem na včasnou žádost stěžovatele prodloužena, a to pouze z vážných důvodů a nejdéle o jeden měsíc.

Podle ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 s. ř. s. platí obdobně. Podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen. Veškeré tyto zákonné kroky byly, jak je patrné z výše uvedeného, učiněny.

Stěžovatelem podaná kasační stížnost nemá náležitosti požadované ustanovením § 106 odst. 1 s. ř. s., neboť zejména neobsahuje jediný tvrzený důvod ve smyslu § 103 odst. 1 s. ř. s., ani z ní není patrné, jaká pochybení stěžovatel vytýká krajskému soudu, resp. v čem spatřuje nezákonnost či nesprávnost napadeného rozsudku. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že pokud stěžovatel v kasační stížnosti neuvede, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), a tyto vady k výzvě soudu nejsou odstraněny, nelze v řízení

pokračování

pokračovat a soud kasační stížnost odmítne (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 – 40, dostupné na www.nssoud.cz).

Nejvyšší správní soud shledal, že stěžovatel navzdory výzvě k odstranění vytýkaných vad kasační stížnosti tyto vady ve stanovené lhůtě neodstranil, a nebyly tak splněny podmínky § 106 odst. 1 s. ř. s. pro projednání kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud z těchto důvodů kasační stížnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s. a § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítl.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Podle ustanovení § 10 odst. 3 in fine zákona o soudních poplatcích platí, že byli návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Zaplacený soudní poplatek ve výši 5.000 Kč se vrací na účet, ze kterého byl Nejvyššímu správnímu soudu odeslán.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné

V Brně dne 30. září 2015

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu